

Handen af van onze jeugdbeschermers!

Acht op tien jeugdbeschermers en jeugdreclasseerders¹ heeft het afgelopen jaar te maken gehad met één of meerdere vormen van agressie, uiteenlopend van schreeuwen en schelden tot ernstige bedreigingen en fysiek geweld.² Niet alleen worden ze in hun werk bedreigd, agressieve cliënten en ouders weten de jeugdbeschermers ook steeds vaker in hun privéleven te raken.

Jeugdbeschermers komen in een gezin als er al veel hulpverlening is geweest. We begrijpen de wanhoop en onmacht van ouders maar keuren agressie nooit goed. Wij vinden dat niet normaal en constateren dat de mensen die zich elke dag met de grootste toewijding inzetten voor de aller-kwetsbaarste, in de steek gelaten worden op verschillende gebieden:

- **Gebrek aan publieke verontwaardiging:** de maatschappij lijkt weg te kijken van mensen die verbaal en fysiek agressief zijn tegen publieke professionals. Onze jeugdbeschermers kunnen niet weggijken: zij blijven gaan voor het belang van de kinderen en moeten daarom soms nog jaren in contact blijven met diegenen die hen agressief bejegenen.
- **Geen politie-assistentie:** lang niet altijd zijn jeugdbeschermers verzekerd van politie-assistentie. De politie kampt structureel met personeelstekorten waardoor ze die taak niet goed kan vervullen. Bovendien worden aangiftes van jeugdbeschermers vaak onterecht afgewezen vanwege hetzelfde gebrek aan capaciteit.
- **Geen strafmaatregelen:** het gedrag van mensen die onze jeugdbeschermers belagen blijft te vaak nog onbestraft. Het strafrecht lijkt niet voldoende toegerust om bij te dragen aan de bescherming van professionals met een dergelijke publieke taak. Kinderen en professionals betalen de tol voor de volwassenen die we als maatschappij niet willen of durven vervolgen;
- **Intimidatie via formele en informele procedures:** stalkende klagers en een aantal familie-advocaten gebruiken het klachtrecht op zo'n manier dat het doel lijkt de jeugdbeschermers dwars te zitten: het ongelimiteerd en soms gelijktijdig aanspannen van klachtenprocedures en rechtszaken, in combinatie met inzet van sociale media, is intimiderend en belemmert de professional in het uitvoeren van zijn taak;
- **De digitale schandpaal:** jeugdbeschermers worden dagelijks met naam en toenaam besmeurd op sociale media en klachtenwebsites.
- **Google vergeet nooit:** aantijgingen staan vervolgens voor altijd op het internet;
- **Facebook geeft geen thuis:** individuele organisaties hebben geen effectieve mogelijkheden richting platforms en providers om die hierop aan te spreken.
- **Gebrek aan publieke en politieke waardering:** professionals ervaren nauwelijks publieke steun voor het werk dat ze doen.

Met het programma Veilige Publieke Taak (2007-2016) beloofde het kabinet haar publieke professionals, dus óók die van de jeugdbescherming, goed te beschermen. Gericht op voorkomen, beperken en afhandelen. In de praktijk is daarvan niets terechtgekomen. Dat is onacceptabel en vraagt nu om aandacht en maatregelen.

¹ In de rest van het pamflet wordt gesproken over jeugdbeschermers: daaronder worden ook de jeugdreclasseerders verstaan.

² Werknemersenquête zorg en welzijn 2019, onderzoeksprogramma AZW

Ministers en politiek: maak er werk van!

We vragen met spoed de volgende drie punten te realiseren:

1. **Benoem wie de professionals zijn en steun ze openlijk.**
Benoem heel concreet wie de professionals met een publieke taak zijn die bescherming nodig hebben. Dat zijn dus ook de jeugdbeschermers! Laat publiekelijk weten aan de samenleving dat we van deze mensen af moeten blijven. Zeg dat we alle mogelijke inspanningen moeten verrichten om te zorgen dat zij gewoon hun werk kunnen doen.
2. **Zorg dat ze echt beschermd zijn.**
 - a) **Direct assistentie bij acute onveiligheid:** Zorg voor een speciaal nummer voor alle professionals met een publieke taak (dus ook de jeugdbeschermers!), waar ze bij gevaar of onveiligheid direct gehoor vinden en de (politie-)assistentie krijgen die ze nodig hebben.
 - b) **Echte assistentie vanuit veilige publieke taak:** Zorg dat alle professionals (dus ook de jeugdbeschermers!) daadwerkelijk geholpen worden als ze te maken hebben gehad met onveiligheid. Help ze bij de aangifte, zorg voor berechting en maatregelen die de onveiligheid stoppen. Bescherm ze als ze bedreigd worden.
 - c) **Geef duidelijkheid over de risico's bij een huisbezoek:** zorg voor een telefoonnummer waar alle professionals (dus ook de jeugdbeschermers!) naartoe kunnen bellen voor informatie over de risico's voorafgaand aan een huisbezoek.
3. **Beteugel (online) stalken en cyberpesten.**
 - a) Stel een convenant op met alle internetproviders c.q. sociale-media-platforms waarin ze beloven websites te blokkeren c.q. berichten direct te verwijderen, wanneer de jeugdbeschermers met naam en toenaam besmeurd of bedreigd wordt;
 - b) Zorg dat de procedures helder zijn, zodat berichten zo snel en gemakkelijk mogelijk kunnen worden verwijderd.